

یک کشور در فضای بین‌المللی چگونه اقتدارش را به منصفه ظهور می‌گذارد؟

محمداسماعیل کوثری: این موضوع سه بُعد دارد: یک بُعد مسئولین و مخصوصاً در رأس آن که در کشور ما رهبری و ولایت است و دوم هم کسانی هستند که فرزندان خود را آموزش می‌دهند و سوم هم جوان‌ها هستند که باید با علاقه‌مندی، بعد از آموزش، اراده‌ها را به کار گرفته و پشت کار به خرج داده و بتوانند به خیلی از موضوعات مورد نیاز ما دسترسی پیدا کنند و در نهایت موقعی که به آن برسند، باعث امیدواری بیشتر خواهد شد و این راه باید تداوم پیدا کند.

مسعود سپهر: دولتی می‌تواند خودش را موفق بداند که صرف‌نظر از اندازه آن کشور و حکومت، به نوعی احترام و وابستگی سایر کشورها را به خود برانگیزد. برای مثال ایالات متحده آمریکا براساس آمار و ارقام در همه شاخص‌های نظامی، اقتصادی و صنعتی یک کشور قدرتمند است اما می‌بینیم که در بسیاری از صحنه‌ها بعد از جنگ جهانی دوم نتوانسته از طریق این قدرت‌ها در صحنه‌های مهم جنگی اراده خود را پیاده کند. ما فرار آمریکایی‌ها را با م سفارت در ویتنام را فراموش نکرده بودیم که فرار آنها را از فرودگاه کابل دیدیم. بنابراین می‌بینیم آنچه که باعث قدرت یک ملت می‌شود، این نیست که چقدر اسلحه دارید اما در مقابل کشورهایی را می‌بینیم که در این ابعاد بزرگ نیستند اما توانسته‌اند نقش خود را در خیلی از ابعاد در جهان داشته باشند، به این علت که هم پایگاه داخلی قوی‌ای دارند و هم عقلانی عمل کردند. مثلاً در اروپا، سوئیس نتوانسته این مسیر را برود و توانسته در مسیری حرکت کند که همه در آن منافع داشته باشند. یا اینکه در چند سال اخیر،

چقدر نیروهای مسلح و تجهیزات نظامی بر جایگاه یک کشور در جهان امروز اثر دارد؟ و چرا این موضوع برای کشور ما در اولویت است؟

محمداسماعیل کوثری: اینطور نیست که در اولویت باشند. در اولویت خیلی چیزهای دیگری هم وجود دارد اما باید ببینیم آن انگیزه‌ها و اراده‌های پشتش چقدر است. مثلاً همین موضوع موشک و پهپاد، از زمانی که مقام معظم رهبری فرمانده کل قوا شدند به صورت مستمر و دقیق پیگیری کردند و الان نتیجه آن را می‌بینیم. در ارتباط با مسائل دیگر این است که مردم باید از مسئولین دقیق پیگیری کرده و با حساسیت دنبال این مسائل باشند تا بتوانیم در مسائل دیگر به نتیجه خوبی هم برسیم که خیلی موارد هم ثابت شد توانایی‌اش را داریم. اگر خیلی از مسئولین ما همت و اراده کنند مسائل دیگر هم حل خواهد شد، کما اینکه مثلاً ما در گندم دیدیم که اراده کردیم و خودکفا شدیم. اما برخی از مسئولین سست هستند و حرکت آنچنانی ندارند و این باعث می‌شود در یکسری مسائل به نتیجه نرسیم. همیشه یک فرمانده، یک مسئول و یک رئیس تشکیلات می‌تواند در رسیدن به پیشرفت‌های مدنظر ما تأثیرگذار باشد.

پشتش چقدر است. مثلاً همین موضوع موشک و پهپاد، از زمانی که مقام معظم رهبری فرمانده کل قوا شدند به صورت مستمر و دقیق پیگیری کردند و الان نتیجه آن را می‌بینیم. در ارتباط با مسائل دیگر این است که مردم باید از مسئولین دقیق پیگیری کرده و با حساسیت دنبال این مسائل باشند تا بتوانیم در مسائل دیگر به نتیجه خوبی هم برسیم که خیلی موارد هم ثابت شد توانایی‌اش را داریم. اگر خیلی از مسئولین ما همت و اراده کنند مسائل دیگر هم حل خواهد شد، کما اینکه مثلاً ما در گندم دیدیم که اراده کردیم و خودکفا شدیم. اما برخی از مسئولین سست هستند و حرکت آنچنانی ندارند و این باعث می‌شود در یکسری مسائل به نتیجه نرسیم. همیشه یک فرمانده، یک مسئول و یک رئیس تشکیلات می‌تواند در رسیدن به پیشرفت‌های مدنظر ما تأثیرگذار باشد.

مسعود سپهر: هنوز ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که بازمانده تفکری است که هنوز دولت‌های ملی وجود و حق حاکمیت دارند و نهادی مثل

سازمان ملل که به‌وجود آمد که جلوی تجاوز جنگ را بگیرد اما موفق نبود، همه اینها باعث می‌شود که وجود

راه کسب اقتدار و بر جسته شدن حیثیت ملت ایران در چشم جهان چیست؟

محمداسماعیل کوثری: حیثیت این است که ما نشان دهیم این تحریم‌ها هیچ نتیجه‌ای ندارد. دوم اینکه ما اخلاق را براساس دین مبین اسلام و احکام الهی پیاده کنیم. سوم اینکه به یکدیگر کمک کنیم تا مشکلات جامعه ما مخصوصاً در ابعاد فرهنگی و اقتصادی تا حد زیادی حل شود تا انشالله همه جوان‌های ما بتوانند با امیدواری ادامه دهند و موفق هم شوند.

مسعود سپهر: هر کشوری باید با آن چیزی که مزیت نسبی‌اش است به تعاملات بین‌المللی برسد. یکی از مزیت‌های نسبی ایران فرهنگ و تاریخ

محمداسماعیل

کوثری:

اگر خیلی از مسئولین ما همت و اراده کنند مسائل دیگر هم حل خواهد شد، کما اینکه مثلاً ما در گندم دیدیم که اراده کردیم و خودکفا شدیم. اما برخی از مسئولین سست هستند و حرکت آنچنانی ندارند و این باعث می‌شود در یکسری مسائل به نتیجه نرسیم

مسعود سپهر:

وجود نیروهای مسلح برای صلح ضروری است نه برای جنگ؛ بعد از جنگ جهانی دوم هیچ کشوری با شروع تجاوز قادر نبوده به اهداف خود برسد. در هیچ جای دنیا نظامی‌گری و نیروهای مسلح اولویت درجه یک ندارند، بلکه دارای نقش پشتیبانی‌کننده سیاست، فرهنگ و اقتصاد هستند

موقعیت کشور قطر را در خلیج‌فارس وقتی نگاه کنیم، می‌بینیم که با همه کوچکی وسعت، توانسته کشورهای جهان را درگیر خود کند. بنابراین من فکر می‌کنم آن ابزاری که هر کشوری باید داشته باشد، متکی بر ابزار و قدرت نظامی نیست، هر کشوری باید بتواند نقشی را ایفا کند که سایر کشورها با آن وابسته شوند و یک ارتباط تو در تویی ایجاد شود که برای کسی صرف نکند به آن کشور آسیب بزند. در واقع یک حرکت بر علیه آن بتواند خیلی از کشورهای دیگر را وارد وضعیت بدی کند و آن کشورها مجبور باشند از وضعیت موجود دفاع کنند. ما هر چه در تاریخ جلوتر برویم، اهمیت این مسئله بیشتر خواهد شد. فراموش نکنیم که بعد از جنگ جهانی دوم، تقریباً هیچ کشوری نیست که جنگی را شروع کرده باشد و بتواند به نتایج دلخواه برسد. مثلاً حمله روسیه به اوکراین شامل همین موضوع است. اگر کسی در دنیای امروز درست از تجربیات درس بگیرد، متوجه می‌شود که قدرت نظامی مسئله مهمی نیست، اراده ملت‌ها در ساختن و وابسته کردن دیگران است. اگر بخوایم یک مثال درست از سیاست درست بزینم، می‌توانیم به چین اشاره کنیم. چین با کمال آرامش بدون اینکه بخواد از قدرت سخت خود استفاده کند، با قدرت نرم و با یکپارچگی‌ای که دارد، موفق به حل بسیاری از مسائل خود شده است و به سمت حل سایر مسائل هم رفته است. در همین ارتباط است که خیلی از آمریکایی‌ها دنبال این هستند که اشتباهی که روسیه درباره اوکراین کرد، چین درباره تایوان انجام دهد و آن را به چاهی بکشند که قادر به بیرون آمدن از آن نباشد اما می‌بینیم که چین خویشتن‌داری کرده است. من فکر می‌کنم اراده ملت‌ها در اعتمادی است که به نهاد خود دارند، اگر اعتماد ناشی

سیاسی اصطلاحی داریم که با آن «دام توسیدید» می‌گویند. توسیدید مورخی بوده که می‌گوید وقتی تسلیحات در دست یک حکومت جمع شود، حتماً جنگ خواهد شد در واقع ویژگی این تسلیحات این است که مصرف شود. مسابقه تسلیحاتی هیچ اثری جز راه‌اندازی جنگ ندارد. ما به این بهانه که برای دفاع از خود نیاز به نیروهای مسلح داریم نباید به دام توسیدید بیفتیم، فقط به فروشندگان اسلحه کمک خواهیم کرد و هیچ اثری در توسعه اقتصادی نخواهد داشت. وقتی اسلحه تولید می‌شود، هیچ نقشی در افزایش ثروت ملی ندارد زیرا در انبارها باقی می‌ماند و هیچ تولیدی از دل آن بیرون نمی‌آید. باید حتماً سیاست‌گذاران حواس‌شان باشد که نظامی‌گری اولویت پیدا نکنند، در دام توسیدید قرار نگیرند، وارد مسابقه تسلیحاتی نشوند و منطقه را در صلح مسلح نگه ندارند.

امیر محمود حریرچی: نیروهای مسلح که دو دسته هستند. ما یک نیروی انتظامی داریم که اسمش مشخص است و مسئولیت ایجاد امنیت در جامعه را در چار چوب قوانین برعهده دارد، نقش ضابط را دارد اما مجری نیست. ارتش و سپاه هم برای دفاع از تمامیت ارضی کشور است که کشوری جرأت تعرض پیدا نکند. کشوری که ملت از طرف حاکمیت به رسمیت شناخته شود، خود به خود دارای قدرت بیشتری خواهد شد و همین مردم پشتوانه نیروهای مسلح خواهند بود.

امیرمحمود حریرچی: واژه‌ای به نام «ملت ایران» داریم، واژه‌ای که احساس می‌کنیم برخی از مسئولان ما با آن غریبه هستند و با آن مشکل دارند. چیزی که قابل لمس باشد و بتوانم اشاره کنم این است که باید شرایطی رقم زده شود که یک جوان در دنیا بتواند به ایرانی بودن خودش افتخار کند و هویت ملی خودش را بشناسد. اما الان هر چه که زمان جلوتر می‌رود، متأسفانه جوان‌های ما از هویت خود فاصله می‌گیرند. باید این تقویت شود که ما ملت ایران هستیم، وقتی این گزاره تقویت شود، امیدواری به ایران در بین مردم خود ایران افزایش پیدا می‌کند. شما الان نگاه کنید ما معضل مهاجرت را داریم که بعدها فاجعه خواهد آفرید. یک زمانی مهاجرت مربوط به دانشگاه بود اما الان ما شاهد هستیم که در به‌های دبیرستانی بحث مهاجرت وجود دارد و بخشی از خانواده‌ها و جوان‌ها به‌دنبال این هستند که از کشور بروند.

نسبی ایران، منابع آن است، ایران در حالی که حدود یک درصد از خاک دنیا را دارد، ۹۰درصد از منابع طبیعی دنیا را دارد. ایران مزیتی در آثار طبیعی دارد که می‌تواند محل جذب گردشگر باشد. ایران هنوز هم دارای پنجره جمعیتی باز است، ایران نیروهای تحصیل کرده‌ای دارد که به دنیا صادر می‌کند. ایران اگر بتواند در اقتصاد، فرهنگ، طبیعت و منابع رشد پیدا کند، همین می‌تواند مبنای امید، اعتماد، خوشبختی و اقتدار باشد زیرا همه مردم جهان در آن صورت دوست دارند به ایران بیایند. وقتی سایر کشورها در ایران سرمایه‌گذاری کرده و منافع داشته باشند، کسی جرأت نخواهد کرد به ایران حمله کند. نکته مهم این است که باید بفهمیم نمی‌توانیم در هیچ جنگی پیروز شویم، ما باید فقط بر جنگ پیروز شویم. آن چیزی که ایران و منطقه ما می‌خواهد صلح و همکاری با دنیا برای به‌دست آمدن صلح پایدار در منطقه است.

دیدگاه

واکنش به توثیت جنجالی کریمی‌قدوسی

محمد فاضلی، جامعه‌شناس در توثیتی در خصوص اظهارنظر اخیر جواد کریمی‌قدوسی، نماینده مجلس نوشت: «مملکت نظم و نسق دولت مدرنی ندارد که تناسب اختیار و مسئولیت و پاسخ‌گویی در برابر سخن و عمل برقرار باشد. کسانی درباره راهبردهای سیاست خارجی و نظامی خبر - غلط یا درست- می‌دهند که نه اختیار دارند نه مسئولیتش را می‌پذیرند، عقوبت هم نمی‌شوند. بی‌دولتی راهبرد است، عوارض فشل بودن یا چه؟» کریمی‌قدوسی نماینده اصولگرای فعلی مجلس است از رسیدن به مجلس دوازدهم بازمانده است دیروز در توثیتی تلویحاً مدعی فاصله یک‌هفته‌ای ایران با آزمایش اتمی شد.

جامعه را به سمت لجبازی می‌برند

عباس سلیمی‌نمین، فعال سیاسی اصولگرا در گفت‌وگو با خبرنگاران درباره تأثیر تذکر به مسئولان در مسئله حجاب گفت: «اقداماتی در راستای تقویت باورها نسبت به این حکم الهی (حجاب) صورت بگیرد که هم به نفع جامعه و هم به نفع فرد است.» وی ادامه داد: «از این‌رو آنچه آقای فضائلی گفته را باید با توجه به شأن و جایگاه او که یکی از شخصیت‌های فرهنگی شایسته ما هستند و باید به آن عنایت شود، در نظر گرفته شود و از طرفی با توجه به جایگاهی که از آن صحبت کرده، باید لحاظ شود. در مورد حجاب گاهی تصور می‌کنیم که واقعاً در یک ستیز فرهنگی قرار نداریم.» سلیمی‌نمین افزود: «درحالی‌که این یک رقابت فرهنگی جدی است بین آنچه که اسلام می‌خواهد جامعه بشری را در آن مسیر قرار دهد با آنچه که سرمایه‌داری می‌خواهد جامعه بشر را در آن مسیر قرار دهد، متأسفانه بعضی از دوستانی که به لحاظ فکری نمی‌خواهند خودشان را خیلی درگیر مسائل پیچیده اجتماعی کنند، تصور می‌کنند با یک اقدام اجرایی می‌توانند مسئله را حل و فصل کنند، درحالی‌که به‌این صورت نیست دهد.» وی در پایان گفت: «بعضی از دوستان کارهایی را می‌کنند که باعث می‌شود حتی سر مسائلی که فهم و درک آنها سخت نیست، جامعه را به لجبازی می‌اندازد. اگر جامعه به لجبازی بیفتد یعنی عقلانیت در آن تعطیل می‌شود. وقتی عقلانیت تعطیل شد، بعددیگر زبان مفاهمه نخواهیم داشت.»

ملت نباید در شعب ابی طالب زندگی کند

روزنامه جمهوری اسلامی نوشت: در جریان شعب ابی‌طالب که مسلمانان، سه سال در محاصره بودند، پیغمبر امتحانش را پس داد، فرمود: «اللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي الْخُبْرِ وَلَا تَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قُلُوْا لَا الْخُبْرُ مَا ضَمَّنَا وَلَا صَلْبِنَا وَلَا أَذِنًا فَرَائِضَ رَبَّنَا عَزَّ وَجَلَّ؛ خدایا، بین ما و نان ما جدایی نیانداز!» دلایل را هم کلام نبوی می‌دانند که اگر نان مردم قطع بشود و مردم در اقتصاد آسیب ببینند، سخن از دینداری باقی نخواهد ماند. فقر، توفنده‌ترین دشمن زندگی و ایمان است. این جناح حاکم باشد یا آن جناح فرق نمی‌کند.»